

135 de ani de la nașterea pictorului bisericesc Nicolae Tonitza

Se împlinesc 135 de ani de la nașterea pictorului român Nicolae Tonitza. Este mai puțin cunoscut faptul că marele artist a obținut prin concurs, în 1912, certificatul de „pictor bisericesc”. De asemenea, a pictat numeroase biserici și capele mortuare pe teritoriul României.

Mănăstirea Durău

Interiorul Mănăstirii Durău a fost pictat, în perioada 1935 – 1937, de Nicolae Tonitza împreună cu o parte din studenții săi, printre care și Corneliu Baba.

Tehnica abordată de Nicolae Tonitza a fost unică la vremea respectivă.

„Tehnica encaustică pe care avea să o aplice Tonitza la Durău era o tehnică unică în România și foarte puțin se folosea în lume. În toamna anului 1935, echipa a zugrăvit pereții cu ceară fierbinte și a lăsat lucrarea să se odihnească toată iarna. În primăvara anului următor, au trecut la pictura propriu-zisă. De aici această transparentă, pentru că în spatele picturii este ceară. Acest lucru a fost permis și de climă, care la noi este răcoroasă, fiind totodată și o garanție că ceara nu se va topi”.

Pictura semnată de Tonitza a umanizat foarte mult personajele biblice și le-a conferit câteva aspecte din specificul popular românesc.

Biserica „Sf. Gheorghe” din Constanța

Biserica cu hramul „Sfântul Gheorghe” din Constanța este singura biserică din Dobrogea unde a pictat Nicolae Tonitza. Însă, din cauza unor probleme cu autoritățile locale, marele artist român nu a finalizat pictura lăcașului de cult.

„În momentul părăsirii șantierului, actele consemnează că Tonitza mai avea de executat, după contract, doua portrete de ctitori la intrare, frontonul de sub cafas și unele retușuri”, declara pentru Adevărul teologul Ionuț Druche.

Nicolae Tonitza a pictat și: Palatul Mitropoliei din Iași (1906), bisericile din Poieni – Vaslui (1911), Scorțeni – Bacău (1912), Grozești – Bacău (1912), Capela familiei Moruzi din Iași (1913), biserica din Netezești – Ilfov (1914).

Nicolae Tonitza

S-a născut în data de 13 aprilie 1886, în Bârlad.

În 1902 se înscrie la Școala națională de Belle-Arte din Iași, dar nu va finaliza studiile, deoarece a participat, în ultimul an, la o grevă a studenților.

În 1903 pictează biserica din satul Grozești. În 1908 este admis la Academia Regală Bavareză de Arte Frumoase, actualmente Academia de Arte Frumoase München, însă nu își va încheia studiile în Germania.

În anul 1909 călătorește în Italia și în Franța, unde rămâne pentru doi ani la Paris. În 1911 se reîntoarce în țară, mai întâi la Bârlad și mai târziu la Iași.

În 1912 finalizează cursurile Școlii naționale de Belle-Arte și obține prin concurs certificatul de „pictor bisericesc”.

Se căsătorește în 1913; din motive economice renunță la pictură câțiva ani și lucrează ca redactor la ziarul Iașul.

Mobilizat și trimis pe front, cade prizonier în luptele de la Turtucaia, de unde va fi trimis în lagărul de prizonieri din Kirjali, Bulgaria.

În 1933 ocupă catedra de pictură la Academia de Belle-Arte din Iași, rămasă vacantă în urma decesului lui Ștefan Dimitrescu, iar în 1937 devine rector al Academiei.

În 1939 se îmbolnăvește grav și la 26 februarie 1940 se stinge din viață. Este înmormântat în Capitală.

Sursa foto: Liceul Nicolae Tonitza

basilica.ro